

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

S[e]c[und]a: e[st] corp[or]alis dispositio[n]is.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

ordināde receptōis F.LXXXVI

tur stare vā sedere inter clēris nō presul
mant; sed p̄ illa q̄ cancellis ab altari dī
vidit tārū psallētib⁹ pateat clēris; ad ad/
orāndū p̄o z cōicāndū laicis z feminis sīc
mos ē pateat sanctūctōz. Hec ibi ex co/
clito magistino. Glo. aut̄ ibid̄ dī. q̄ scrib
sc̄tōz p̄ corp̄ ecclie accip̄t̄ sūe p̄ pte ma/
lori ecclie vbi stāt laici. Lōtra eos autē
q̄ volūt̄ in ecclia residere in loco sublimio
nī q̄ deceat ad statu suū adducēdū eset
exemplū de phariseo z publicano; qđ habe
tur Luce. xviiij.

**Secūda ē cōsideratio co/
poralis dispositiōis.** Vbi p̄ siderādū ē de
dispositiōe corporis huani in adorādo dēu
in loco sibi dēdicato. Est autē p̄ siderādā
bīmōi corporal⁹ dispositiō q̄ntūm ad tria.
Primo q̄ntū ad aspectū localē; q̄r vīz i
ecclie adorāt̄es asp̄icim⁹ ad orāt̄ē qđ sit
fīm quādā z decēt̄ē triplici rōe. **D**am
li.ij. Primo vt patriā nostrānos requi
rere ondām⁹. i. q̄r q̄ram⁹ ad paradisū re
dire q̄ est p̄stitutus in oriente. vt legitur
Gēn.ii. p̄. Nam seprugita interpr̄t̄. Se
cūdo vt q̄i ad chīm crucifixū asp̄iciam⁹
q̄ crucifixus respiciebat ad occidētē; z ita
ad orientē adorāt̄es q̄i ad ip̄m resp̄i
cientes. Tertio vt venīt̄e iudicē nos ex
pectare mōstrem⁹. Assūpt⁹ em ad orāt̄ē
surūz seredab. **P**s. Qui ascēdit sup celūz
celi ad orientē. Et ita ip̄m apli adorāt̄es
rit. Sic aut̄ venīt̄e quēadmodū vidistis
eū eūt̄e in celū. vt dī Act. i. **S**ecōdū q̄ntū
ad cultū reuerētāle. Nē em dī Tho. q.ij.
q. lxxij. Dēu tīt̄n̄ rōe sūt̄i tīt̄n̄ rōe nostri
etā co/pal̄t̄ fuerēt̄ dēm⁹. Tū vt p̄ corpa
les mor⁹ extēt̄em⁹ mēt̄e nrāz. Tū vt dēu
fūvtrāg naturā. s. corp⁹ z aīam honore
mōs. Tū q̄r naturale nob̄ vt p̄ sensiblā
ad intelligiblā. p̄cedam⁹. Lōsist̄ autēz
bīmōi reuerētia corporal⁹ p̄cipue in trib⁹.
Primo in cap̄e inclinatiōe: vt cu/noia
tūrēt̄is. **E**lii de p̄se. ecclie. c. Decet. li. vij
dī. Lōuenēt̄ in ecclia nomē illō qđ est
sup dē nomē vīz nomē dñi iefu exhibitiō
reuerētia sp̄alis attollāt̄ z ita flectat̄ ge/
nua qđ vel cap̄is inclinatōe. p̄tēt̄. **H**ec
ibi. Hoc aut̄ faciēdū ē in signū erubescēt̄
p̄ offēsū nr̄is; sīc publican⁹ faciebas (L.
xvij.) q̄ nō audēbat oculos ad celū leuare.
Sp̄curiebat; z. **E**c̄ sic q̄i aīa ad modū

pueri rep̄bensi erubescat p̄nte sibi dñs. Si
lia babylonis mīka z. **S**ecōdū i corp̄is
incuriatiōe; sīc in dīnis officijs dī Bl̄a
p̄t̄ z filio z. Hūc vīlū h̄z ecclā vt oēs co/
pus icuruet sil̄ cu cap̄e q̄i i recognitiōe
nre misere vīz p̄ corp̄ nīm fetidū misere
ria plēnū ē z ad p̄tā p̄optū nīs a dēo iu/
uet. **G**ēn. viii. **S**entius enī z cogitatiōes
būant̄ cordis in malū. p̄nāsūt̄. **E**t Job. x.
Demēto q̄l̄q̄ sīc lutū fecerit me. **T**er
tio in corp̄is p̄stratō vel oīno corp⁹ p̄ster
nēdo sup̄ terraz vt q̄n̄ in passiōe dī: remisit
sp̄m. **V**el salte genua i terrā flectēdōt̄ cu
adoram⁹ corp⁹ chīz. **E**t h̄z faciām̄ in p̄testa
tōz subiectōz z obedietie q̄si. p̄fēt̄es nos
mībē eē ex nob̄ h̄z oīa a dēo recep̄isse. **I**dō
nos p̄fitemur sibi fōral̄ subiectos. **P**s.
Venite adorēt̄. **A**ccidam⁹ an̄ dēuz. z.
Rō: q̄m̄ ip̄e ē dñs dēuz. **N**otādū autē p̄
dño r̄gal̄ genu līnistrū flectimus z plāto
sp̄ual̄ dext̄z: q̄r p̄t̄as r̄gal̄ p̄ sinistrz: sp̄ua
lis p̄o p̄ dext̄z sūḡt̄ co q̄r p̄t̄as r̄gal̄ r̄ep̄ic̄
corp⁹: z sp̄ual̄ aīaz q̄ml̄to p̄t̄os ē corpe
q̄s aut̄ p̄t̄os dī dext̄a. **T**ō an̄ chīm dñm̄
corp̄is z aīe q̄ z vtrūg genu nob̄ dedit et
vtrūg p̄ nob̄ i cruce fixū habuit: aīmō ge
nua flectere debem⁹. **E**xēplo salomōis q̄
orās dēu vtrūg genu ficerat i terrā: vt
h̄.ij. **R**eg. viii. In his itaq̄ oīb⁹ reuerē
tys corporib⁹ nos dēo plenarie subiectos
ē ad p̄dēdū v̄l̄ saluadū. p̄fitemur q̄i dicē
tes cum p̄s. In manib⁹ tuis sortes mee.
Tertio i adorātē bīsiderādā ē corp̄a
lis dispositiō. q̄ntū ad hītū capitale. q̄n̄
tu ad cap̄is velatoz v̄l̄ denudationē. **E**t
dī h̄z sic dī apls. i. Lōz. xij. **G**olo autē vos
scire q̄m̄ oīs viri cap̄i chīs ē: cap̄i autē
multer̄ viri: cap̄i h̄o chīs dēuz. **O**mīs vir
orās aut̄ p̄phēt̄as velato cap̄e deturpat
cap̄i sūt̄. omīs autē multer̄ orāns aut̄
p̄phēt̄as non velato cap̄e deturpat ca
put suum. **N**ā si nō velat̄ multer̄ tōdeatur
z. **S**edetur. **G**l̄r̄ quidē nō dī velare cap̄e
sūt̄ q̄m̄ imago z gloria dei est. Non em̄
vir ex muliere sed multer̄ ex viro z. **S**edēt̄
Ideo debet velamē habere multer̄ supra
cap̄ p̄pter angelos z. **I**bidez. **G**losip̄i
indicate: debet multer̄ nō velaram̄ orāre
dei: quasi diceret: non. **I**deo subdit. **N**ec
ipsa natura docervos. **N**otādū aut̄ q̄illō
apl̄. Debet multer̄ velamē b̄r̄ super cap̄.

De ded. eccē. De myst. obseruā

put propter angelos: a mōro sen. in glo. triplū
plerū exponit. **P**rius de angelis custodiū
dicitur nos. **S**cō de angelis sacro do-
mīnico assistentib. **T**ertius de sacerdos-
tibus me. s. eximis etiam ornati tērē-
tū. Quādā ipi angeli mulierē vanā et capite nō
velatā (p quādā honor dei) et sacerdo-
tes (q̄ et angeli in scripturā aliquā dicuntur: ut
patet Malach. 1.) vidēt in ecclā grauitate
et indignant.

Tertia est p̄sideratō ra-
tionalis inductionis. Ubi notāde sūt cō-
siderationes inducītive ad veneratiōnē et re-
uerentiā loci dedicati: q̄ p̄cipue sunt tres.

Prius ē p̄sideratō venerāde sanctio[n]ie.

Scō est adorāde assistentie.

Tertia est detestāde irrevētē.

Prima igit̄ est p̄sideratio venerāde sc̄i-
monie. i. sc̄ificatiōis ipi⁹ locūq; vīz ille ē
locus deo dedit⁹: deputat⁹ ad tractāda
sacra mysteria et inistrāda sacra: et ad im-
petrāda et suscipiēda sp̄uālīa bīfida. Pro-
pterea ps̄. Suscepim⁹ de⁹ misericōdīaz tuā
in medio tēpī tui. Ibi etiā sepelīmū post
mortē ut ibi refūent̄ cora nra vīz ad re-
surrectōez generale. Igit̄ cū lūma reue-
rentia q̄libz in ecclīs adesse dī. Unū extra
de re. et vene. setō p. ca. Domī dei. dī. Do-
mū dei deces ūtētudo. Dēbet ut cui⁹ in pa-
ce fact⁹ est lo⁹ ei⁹ etiā cult⁹ sit debita ve-
neratiōe pacifie. Sit itaq; ad ecclīas hu-
mīlis et deuot⁹ ingressus: sit in eis deuota
quersatio: deo grata: inspiciētib placita.
Et Aug. xlj. dī. c. In orato. In orato-
rio p̄ter orādīz psallēdi cultū penit⁹ nihil
agat: vi noī huic et opa iugis ipenla p̄cor-
dent. Unū et Greg. decim⁹ in 2 cilio lugd.
extra de imm. ecclīas. li. vi. c. Hec domuz
dī. L. Lesset et ecclīs ep̄p̄x cimiterīs ne-
gociātōes et p̄cipue nūdīaz aut cuimulḡs
fori tumult⁹ et eis iudicio seclāri strē-
pit⁹ p̄gescat. Hoc ibi. **S**cō est p̄sidera-
tio adorāde assistērie. Assistitur ei ibi ml̄
ta sc̄a adoratiōe et reueretiā dignissima.
Ubi p̄mo aduertēdū q̄ sicut dī. L. bo. in
q. v. q. lxxij. Duplex est adoratiō. s. ador-
atio latrie q̄ soli dī debet ut creatōr oīz
et p̄cipio oīs boni: q̄d p̄t hīc ille q̄ ado-
rat. Hac adoratiōe noluit mārdoche⁹ adi-
orare Amān. Hester. xiij. Alia est adora-

tio dulce q̄ exhibet creature excolēti. Unū
inter extēriōrē q̄ ad reueretiā p̄tinet q̄ ce-
aturis excellētib exhibent̄ maxim⁹ eadē
ratio. soli aut̄ dī debet sacrificiū: ut p̄ Au-
gus. x. de ciui. dei. Hocies dicunt̄ coledi et
venerādi: si āt et multū addit⁹ adorādi: q̄s
vero sacrificandū censuit nisi ei que deus
aut̄ sciuit aut̄ putauit: aut̄ fixxit: et fin bac
adoratiōez nathan ap̄pha adorauit dāvid
iij. Reg. j. Hmōi aut̄ adoratio dulce itēz
duplex eit: q̄ est dulca maior: et dulca mi-
nor. Dulca maior dī hypdulcia et attribuit
virginī marie p̄ eo q̄ est mī dī: rōne cui⁹
sibi p̄uenit ita excellētis adoratio q̄ excellē-
tio: pure creature p̄uenire non pot. Sic
etia dicit̄ aliq̄ de ipa cruce in q̄ chī p̄pē
dit p̄siderata ut est res q̄dam: et sīl de ve-
stib. et alijs ad chī būanitatē ḡtīnētibus
q̄ eis debet adoratio hypdulcia q̄ excellē-
tia debet būanitas ip̄a chī habēdo respectū
habēdo respectū ad verbum cui est ymīa
hypostatice. Unū sī illō psal. Adorat̄ sca-
bellū pedū eius. dī glo. et caro chī adora-
tur a nobis nō adoratiōe latrice q̄ soli deo
debet: sed illa q̄ dulia dignior ē. Si dī sī
deret būanitas ip̄a chī habēdo respectū
ad verbum cui est ymīa: sic eadē adoratiōe
adorat̄ cum verbo. Una em̄ adoratiōe
adorat̄ suppositum et natura: ita q̄ na-
tura et suppositum. Chīs aut̄ est nome p̄
sone in duab. natūris fm. Damaf. lib. iiij.
ca. iij. De ipa aut̄ cruce in q̄ dīs p̄pēdīt
inqūntum est res quedā: dicit Bonauē. q̄
neq̄ adoratiōe latrice: neq̄ dulie est adorā-
da: sed exhibitiōe cuiusdā bonoris et rei
ueretiā tangē instrumentū nre salutis: sī
cū etiā reueremur sacramēta: p̄ eo q̄ sunt
instrumenta nostre salutis. Ipsa p̄o crucē
ut imago chīstī crucifixi eadē adoratiōe
adorat̄ est cū christo: quia sic adorādo
crucē: adorat̄ ip̄um chīm. Et generalē
imago libet adorāda est eadē adoratiōe
q̄ res p̄ imaginē representant̄ est. Ipsi enim
imagini ut res quedā est: null⁹ honor deo
bef cū sit res intensibilis: soli ei nake rōnali
debet honor. Unū Dam. li. iij. c. viij. dī.
q. v. q. lxxij. Duplex est adoratiō. s. ador-
atio latrie q̄ soli dī debet ut creatōr oīz
et p̄cipio oīs boni: q̄d p̄t hīc ille q̄ ado-
rat. Hac adoratiōe noluit mārdoche⁹ adi-
orare Amān. Hester. xiij. Alia est adora-